

Bryssel 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY
muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia
koskevien säännösten osalta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Neuvosto antoi 5. joulukuuta 2017 neuvoston direktiivin (EU) 2017/2455¹, jäljempänä ”sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivi”, jolla muutettiin direktiiviä 2006/112/EY², jäljempänä ”alv-direktiivi,” ja jolla muun muassa

- laajennetaan alv-direktiivin 358 – 369 k artiklassa määriteltyjen televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja muille kuin verovelvollisille henkilöille suorittavia sijoittautumattomia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien (”arvonlisäveron erityisjärjestelmä”) soveltamisala koskemaan kaikentyyppisiä palveluja sekä yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä (”laajennettu arvonlisäveron erityisjärjestelmä”). Arvonlisäveron erityisjärjestelmää käytettäessä tällaisten palvelujen suorittajat voivat käyttää verkkoportaalia siinä tunnistamisjäsenvaltiossa, jossa niiden on tilittävä toisessa jäsenvaltiossa maksettavaksi tuleva arvonlisävero;
- otetaan käyttöön erityissäännökset, joita sovelletaan sellaisiin verovelvollisiin, jotka mahdollistavat toisten verovelvollisten tietyt luovutukset muille kuin verovelvollisille sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden, kautta.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa lisäsääntöjä, jotka tarvitaan näiden 1. tammikuuta 2021 alkaen sovellettavien alv-direktiivin muutosten tukemiseksi siltä osin kuin tällaista tukea ei voi saada neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2011³, jäljempänä ”alv-täytäntöönpanoasetus”, säädetyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä. Tämä koskee erityisesti sellaisia sähköisiä rajapintoja koskevia säännöksiä, joilla mahdollistetaan EU:hun sijoittautumattomien verovelvollisten tavaroiden luovutukset muille kuin verovelvollisille EU:ssa, sekä tuonnin arvonlisäveron ilmoittamiseen ja maksamiseen sovellettavia erityisjärjestelyjä koskevia säännöksiä tapauksissa, joissa kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskevaa laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää ei sovelleta.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten ja unionin muiden politiikkojen kanssa

Tässä ehdotuksessa on sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin täydentämiseksi tarvittavia säännöksiä. Kyseinen direktiivi on osa alv-toimintasuunnitelmaa⁴.

¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

² Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

³ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – Kohti yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivi mainitaan yhtenä keskeisenä aloitteena alv-toimintasuunnitelman lisäksi myös digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa⁵, sisämarkkinastrategiassa⁶ ja sähköisen hallinnon toimintasuunnitelmassa⁷.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISSUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 113 artiklaan. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotuksella puututaan tiettyihin sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin antamisen jälkeen esille tulleisiin kysymyksiin. Kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava kyseistä direktiiviä. Muutoksilla pyritään erityisesti varmistamaan, että sähköisiä rajapintoja koskevia säännöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, jotta tulonmenetyksiä aiheuttavia porsaanreikiä ei pääsisi syntymään.

Sen vuoksi ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Toissijaisuustestin tapaan jäsenvaltiot eivät voi puuttua näihin kysymyksiin ilman alv-direktiivin muuttamisesta annettavaa ehdotusta.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotus edellyttää alv-direktiivin muuttamista. Siinä on erityisiä sääntöjä, jotka ovat tarpeen tiettyjen sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin säännösten asianmukaiseksi soveltamiseksi silloin, kun haluttuja tavoitteita ei voida saavuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä hyväksymällä, koska tavoitteet vaativat alv-direktiivin perussäännösten muuttamista. Tämä koskee erityisesti sellaisia sähköisiä rajapintoja koskevia säännöksiä, joilla mahdollistetaan EU:hun sijoittautumattomien verovelvollisten tavaroiden luovutukset muille kuin verovelvollisille EU:ssa, sekä tuonnin arvonlisäveron ilmoittamiseen ja maksamiseen sovellettavia erityisjärjestelyjä koskevia säännöksiä silloin, kun tuontia koskevaa arvonlisäveron erityisjärjestelmää ei sovelleta.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio järjesti alv:n tulevaisuutta pohtivan työryhmän puitteissa useita kuulemiskierroksia jäsenvaltioiden vero- ja tulliviranomaisten kanssa. Se tapasi myös asianomaisia yrityksiä sekä alv-asiantuntijaryhmässä että sähköisten rajapintojen ja postialan toimijoiden kanssa järjestetyissä kohdennetuissa tapaamisissa. Maaliskuussa 2018 Maltassa järjestettiin erillinen Fiscalis 2020 -työryhmä, jossa vero- ja tulliviranomaisten ja asianomaisen elinkeinoelämän edustajat keskustelivat yhdessä kysymyksistä, jotka tulivat esille sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin täytäntöönpanon myötä.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksesta, joka johti sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin hyväksymiseen, tehtiin vaikutustenarviointi. Tällä ehdotuksella ainoastaan muutetaan sitä, mikä on tarpeen joidenkin mainitun direktiivin säännösten toimivuuden parantamiseksi.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksen päätavoitteena on laajentaa sellaisia verovelvollisia koskevia säännöksiä, jotka käyttävät sähköisiä rajapintoja, kuten markkinapaikkoja, alustoja ja portaaleja, mahdollistaakseen EU:hun sijoittautumattomien verovelvollisten tavaroiden luovutukset EU:ssa. Ehdotetuilla muutoksilla yksinkertaistetaan tällaisten verovelvollisten hallinnollista raskautta, sillä aiempaa useammat liiketoimet voidaan ilmoittaa laajennetussa arvonlisäveron erityisjärjestelmässä, mikä parantaa arvonlisäveron kantamista. Sen vuoksi nämä säännökset eivät vaikuta millään tavalla EU:hun sijoittautuneisiin mikroyrityksiin ja pk-yrityksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Täytäntöönpanoa valvoo hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea, jonka tukena on sen tietotekniikan alakomitea eli tietotekniikkaa käsittelevä pysyvä komitea (SCIT).

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivillä alv-direktiiviin lisätyssä 14 a artiklassa säädetään, että jos verovelvollinen mahdollistaa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen ja todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden etämyynnin (14 a artiklan 1 kohta) tai yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset muulle kuin verovelvolliselle henkilölle (14 a artiklan 2 kohta), luovutuksen mahdollistavan verovelvollisen on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

Tämä tosiasiallisesti erottaa liiketoimet seuraaviin kahteen osaan silloin, kun luovuttaja myy tavaroita hankkijalle sähköisen rajapinnan kautta: kyseisen luovuttajan luovutus sähköiseen rajanpintaan (yritysten välinen luovutus) ja luovutus sähköisestä rajapinnasta hankkijalle (yrityksen ja hankkijan välinen luovutus). Sen vuoksi on tarpeen määrittää, kumpaan osaan

tavaroiden lähetys tai kuljetus liittyy, jotta tavaroiden luovutuspaikka voidaan määrittää asianmukaisesti. Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että lähetys tai kuljetus liittyy sähköisestä rajapinnasta hankkijalle tapahtuvaan luovutukseen, mikä on todettu myös lausumassa, joka lisättiin neuvoston pöytäkirjaan sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin antamisen yhteydessä.

Jos nykyistä 14 a artiklan 2 kohtaa sovellettaisiin suoraviivaisesti, asianomaisten yritysten hallinnollinen raskaus kasvaisi ja vaarana olisi, että alv-tuloja menetettäisiin sen seurauksena, että sähköinen rajapinta maksaa alv:a luovuttajalle, joka myy tavarat sähköisen rajapinnan kautta. Sen vuoksi ehdotetaan seuraavia muutoksia:

- yritysten välinen luovutus, jossa sähköisen rajapinnan kautta tavaroita myyvä luovuttaja luovuttaa tavaroita sähköiselle rajapinnalle, vapautetaan verosta (1 artiklan 2 kohta), ja kyseinen luovuttaja voi vähentää luovutettujen tavaroiden ostamisesta tai tuomisesta maksamansa tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron (1 artiklan 3 kohta);
- alv-direktiivin 369 b artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivillä, säädetään, että laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää voidaan käyttää ainoastaan arvonlisäveron ilmoittamiseen ja maksamiseen yhteisön sisäisessä tavaroiden etämyynissä mutta ei kotimaisissa tavaroiden luovutuksissa. Koska sähköisen rajapinnan kautta tavaroita myyvillä luovuttajilla saattaa olla tavaravarastoja eri jäsenvaltioissa, joista ne suorittavat kotimaisia luovutuksia, sähköisten rajapintojen, joiden katsotaan itse luovuttaneen kyseiset tavarat, olisi rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvollisiksi kaikissa näissä jäsenvaltioissa ja tilitettävä arvonlisävero näistä kotimaisista luovutuksista. Tämä estäisi sähköisiä rajapintoja hyödyntämästä laajennettuun arvonlisäveron erityisjärjestelmään liittyvää yksinkertaistusta ja lisäisi niiden velvoitteita. Sen vuoksi ehdotetaan, että sähköiset rajapinnat saisivat käyttää laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää kotimaisissa luovutuksissa hankkijoille, jos niiden katsotaan itse luovuttaneen tavarat alv-direktiivin 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämä edellyttää seuraavia muutoksia alv-direktiivin XII osaston 6 lukuun:
 - muutetaan kyseisen luvun ja sen 3 jakson otsikkoa (1 artiklan 5 ja 6 kohta);
 - muutetaan kulutusjäsenvaltion määritelmää (1 artiklan 7 kohdan a alakohta);
 - laajennetaan erityisjärjestelmän soveltamisalaa (1 artiklan 8 kohta);
 - muutetaan säännöstä, jonka mukaan tietyt verovelvolliset eivät voi käyttää erityisjärjestelmää (1 artiklan 9 kohta);
 - sallitaan tällaisten kotimaisten luovutusten ilmoittaminen laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän alv-ilmoituksessa (1 artiklan 10 ja 11 kohta).

Viimeisin muutosehdotus koskee tuonnin arvonlisäveron ilmoittamisessa ja maksamisessa sovellettavia erityisjärjestelyjä silloin, kun laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää ei käytetä arvonlisäveron ilmoittamiseen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotavien tavaroiden etämyynissä. Alv-direktiiviin sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivillä lisättyjen 369 y – 360 zb artiklan mukaan koko tuonnin arvonlisävero on maksettava tullille tuontia seuraavan kuukauden loppuun mennessä. Tämä määräaika ei kuitenkaan vastaa unionin tullikoodeksin 111 artiklassa säädettyä koko tullivelan maksamisen määräaika. Kyseisen artiklan mukaan maksunlykkäyksen määräaika päättyy tuontikuukautta seuraavan kuukauden puolivälissä. Tämän ehdotuksen mukaan näissä erityisjärjestelyissä sovellettava

maksunlykkäyksen määräaika muutettaisiin vastaamaan unionin tullikoodeksissa⁸ säädettyä määräaikaa (1 artiklan 12 kohta).

Ehdotuksen 2 artiklan mukaan toimenpiteitä olisi sovellettava 1. tammikuuta 2021 alkaen eli samasta päivästä, jona sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin asiaankuuluvien säännösten soveltaminen alkaa.

⁸ EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY³, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä (EU) 2017/2455⁴, säädetään, että jos verovelvollinen mahdollistaa kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen ja todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden etämyynnin tai yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset muulle kuin verovelvolliselle henkilölle markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavan välineen kaltaisen sähköisen rajapinnan kautta, luovutuksen mahdollistavan verovelvollisen on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat. Koska kyseisessä säännöksessä yksi luovutus jaetaan kahteen osaan, on tarpeen määrittää, kumpaan osaan tavaroiden lähetys tai kuljetus liittyy, jotta tavaroiden luovutuspaikka voidaan määrittää asianmukaisesti.
- (2) Koska verovelvollinen, joka mahdollistaa tavaroiden luovutuksen sähköisen rajapinnan kautta muulle kuin verovelvolliselle henkilölle yhteisössä, voi voimassa olevien sääntöjen mukaisesti vähentää yhteisöön sijoittautumattomille luovuttajille maksetun arvonlisäveron, vaarana on, että kyseiset luovuttajat eivät välttämättä tilitä arvonlisäveroa veroviranomaisille. Tämän vaaran välttämiseksi olisi sähköisen rajapinnan kautta tavarat myyvän luovuttajan luovutus vapautettava arvonlisäverosta ja myönnettävä kyseiselle luovuttajalle oikeus vähentää se tuotantopanoksista

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

maksettu arvonlisävero, jonka luovuttaja maksoi luovutettujen tavaroiden ostosta tai tuonnista.

- (3) Lisäksi yhteisöön sijoittautumattomilla luovuttajilla, jotka käyttävät sähköistä rajapintaa tavaroiden myymiseen, voi olla varastoja useissa jäsenvaltioissa, ja ne voivat yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin lisäksi luovuttaa tavaroita näistä varastoista saman jäsenvaltion hankkijoille. Tällä hetkellä tällaiset luovutukset eivät kuulu yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskevaan erityisjärjestelmään. Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi sallittava, että verovelvolliset, jotka mahdollistavat tavaroiden luovutuksen muille kuin verovelvollisille henkilöille yhteisössä sähköisen rajapinnan kautta ja joiden katsotaan itse vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat, voivat käyttää kyseistä erityisjärjestelmää ilmoittaakseen ja maksaakseen arvonlisäveron myös kyseisistä kotimaisista luovutuksista.
- (4) Jotta varmistettaisiin, että arvonlisäveron ja tuontitullin maksaminen tapahtuu johdonmukaisesti tavaroiden tuonnin yhteydessä, tuonnin arvonlisäveron maksamista tullille koskevan määräajan olisi oltava sama kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013⁵ 111 artiklassa säädetty tuontitullin maksamisen määräaika silloin, kun tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevia erityisjärjestelyjä sovelletaan.
- (5) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁶ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (6) Sen vuoksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- (1) Lisätään V osaston 1 luvun 2 jaksoon 36 b artikla seuraavasti:

”36 b artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan mukaisesti, tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen on katsottava liittyvän kyseisen verovelvollisen suorittamaan luovutukseen.”;

- (2) lisätään 136 a artikla seuraavasti:

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁶ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

”136 a artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta kyseisten tavaroiden luovutus kyseiselle verovelvolliselle.”;

(3) korvataan 169 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) verovelvollisen 136 a, 138, 142, 144, 146–149, 151, 152, 153 tai 156 artiklan taikka 157 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 158–161 tai 164 artiklan nojalla verosta vapautettuihin liiketoimiin.”;

(4) korvataan 204 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa 358 a artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuun verovelvolliseen, joka on valinnut yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisen.”;

(5) korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”Sellaisia verovelvollisia koskevat erityisjärjestelmät, jotka suorittavat palveluja muille kuin verovelvollisille, harjoittavat tavaroiden etämyyntiä ja suorittavat tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia”;

(6) korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”Erityisjärjestelmä, joka koskee yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, jäsenvaltion sisäistä tavaroiden luovutusta kyseiset luovutukset mahdollistavien sähköisten rajapintojen kautta ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja”;

(7) muutetaan 369 a artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen kohdan 3 kohta seuraavasti:

(3) ’kulutusjäsenvaltiolla’ seuraavia:

a) kun kyseessä on palvelujen suoritus, jäsenvaltiota, jossa suorituksen katsotaan tapahtuneen V osaston 3 luvun mukaisesti;

b) kun kyseessä on yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti, jäsenvaltiota, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy;

c) kun kyseessä on tavaroiden luovutus kyseisen luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistavan sähköisen rajapinnan kautta ja luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, kyseistä jäsenvaltiota.”;

b) lisätään kolmas kohta seuraavasti:

”Jos verovelvollisella ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavarat lähetetään tai kuljetetaan. Jos tavaroita lähetetään tai kuljetetaan useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Tämä päätös sitoo verovelvollista asianomaisena kalenterivuonna ja kahtena seuraavana kalenterivuonna.”;

(8) korvataan 369 b artikla seuraavasti:

”369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että seuraavat verovelvolliset käyttävät tätä erityisjärjestelmää:

- a) yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen;
- b) tavaroiden luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistava verovelvollinen, kun luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, joka suorittaa palveluja muulle kuin verovelvolliselle.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin asianomaisen verovelvollisen yhteisössä näin suorittamiin palveluihin tai näin luovuttamiin tavaroihin;

- (9) korvataan 369 e artiklan a alakohta seuraavasti:
 - ”a) jos verovelvollinen ilmoittaa, ettei hän enää harjoita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia eikä palvelujen suorituksia;”;
- (10) korvataan 369 f artikla seuraavasti:

”369 f artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköinen arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia harjoitettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä seuraavan kuukauden loppuun mennessä, jota ilmoitus koskee.”;

- (11) korvataan 369 g artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1) Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kutakin kulutusjäsenvaltiota, jossa arvonlisäveroa tulee maksettavaksi, koskeva arvonlisäveroton kokonaisarvo, sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä seuraavien verokauden aikana suoritettujen tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta:

- a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti ja 14 a artiklan 2 kohdan mukaiset tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- b) palvelujen suoritukset.

Arvonlisäveroilmoituksessa on myös mainittava edellisiä verokausia koskevat muutokset tämän artiklan 4 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on myös mainittava kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten kokonaisarvo:

- a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti, jota ei harjoiteta 14 a artiklan 2 kohdan mukaisten sähköisten rajapintojen kautta;
- b) verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittamat yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti ja tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin tällaisen jäsenvaltion antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin tällaisen jäsenvaltion antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitetut tiedot kulutusjäsenvaltion mukaan jaoteltuina.”;

(12) korvataan 369 z b artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2) Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 kohdassa tarkoitettu arvonlisävero maksetaan kuukausittain. Maksun määräaika on sama kuin samanlaisissa tilanteissa kannettavan tuontitullin maksamisen määräaika.”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2021.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*